

Es Ca d' Inca

Lladrará cada diumenge mentres li donin que menjar

Administració e Imprempta: S. Francesch, 23.

ESPAÑA: UNA PESSETA CUATRIMESTRE :: ESTRANJER: DUES IDEM. IDEM
PAGO PER ADELANTAT

AMISTAT BORDA

El monstre revolucionari, qui sols halena fum de pólvora y beu sang d' el poble, comença ja a mourerse, y, escampant per tot arreu la llavor d' el error y la discordia, cerca malmenar l' orde de la societat.

El cor tot se nuá de pena y tristor, quant lletjirem qu' una nombrosa concurrència, havia anat a escoltar els *amichs* Lerroux y Blasco Ybañez, apòstols de la revolució, qui vengueren per embaucar y enganar el poble mallorquí. ¡Llástima qu' el poble no conega qu' es una amistat borda y falsa la de la revolució que no cerca el seu be y utilitat, sino sols la seua desgracia y misèria.

La revolució no estima el poble, perque si l' estimás no semblaria dins el seu enteniment l' error y la mentida; no ompliria de tenebres aquesta facultat nobilíssima qui mos separa y distingeix essencialment dels animals y per qui mos axecám d' el conexement sensible y material de las coses, y amb les ales d' el pensament volam fins á Deu, principi de l' univers y fi de la humanitat; no; la revolució no estima el poble, perque si l' estimás no enterboliria el seu enteniment pera pervertir d' aquesta manera el seu cor. Bé sap élla qu' el cap está aprop, molt aprop d' el cor; que la voluntat, per més que sia la reina y senyora de totas las demás facultats, es cega, y no dona, ni pot donar cap passá si l' enteniment no la mena per la má; be sap élla que l' idea es el principi, font y causa de la operació, que aixis com se pensa s' obra, per aixó sembla dins l' en-

teniment d' el poble la mentida, perque germini també dins el seu cor l' immoralitat: sembla dins el cap perque fasi els fruits dins el cor.

La revolució no estima el poble, perque si l' estimás no l' enganaria predicantli uns drets il·lusoris que ni existeixen, ni poden existir. La revolució no estima el poble, perque si l' estimás no l' menaria p' els mals camins, no l' duria al crim, per abandonar-lo després perque totsol porti el pes de las conseqüències. La revolució no estima el poble, perque si l' estimás no sembraria dins el seu cor l' odi, l' orgull, la superbia. No: la revolució no estima el poble perque si l' estimás qualque cosa de profit hauria fet per éll, y... res, res ha fet, y sino qu' ens ho mostrin. ¿Son moltes, per ventura, les cases qu' ha axecat p' els nins orfes y abandonats? y p' els vellets, á n' aquí el mon rebutja y engéga, qu' ha fet? li ha òbert els seus braços? Son molts els hospitals qu' ella ha edificat? Y en temps de peste, s' ha sacrificat per éll, anant á servirlo dins els hospitals, recullint els atacats y consolarlos? A n' aquíns pobres fa almoyna? ¡Ah no sols no fa almoyna sino que fins y tot vol fermar les mans als misericordiosos perque no'n fassen. ¡Ay si 'l poble conegués qui son els revolucionaris, y cap aont el menan, com giraria en redó. ¡Ay si 'l poble sabés el perque l' afalaguen, parlantli sempre de dret, y may d' obligacions, con se taparia les orelles per no sentirlos! Fruits ben amarchs han produït sempre les revolucions, les vagas; pero el qui' ls ha cullits sempre, ha estat

el poble! ¡Cuantas vides, Deu meu, no ha segat en flor la revolució! ¡Cuants n' han sortits d' esguerrats, inútils eternament p' el treball! ¡Bons redentors son aquets qui crucifiquen el poble y élls en surten lliberts! y d' aquest redentors moderns no hi ha qu' esperar res més, perque cuantre la dura é inflexible llógica d' els fets, cuantre l' experiència no hi ha més que baixar el cap y ciourer la boca.

La revolució no estima el poble perque si l' estimás no avorria de mort els qui l' estiman, els qui vertaderament les estiman, els qui dexan familia y llar y van axugarli les llágrimes dins un hospital; ó reculleixen y agombolan els pobres vellets y riuen y canten per ferlos estar contents; ó van y obrin el braços als qui han naufragat dins el mar tempestuos de les passions, y amb la farola de la Fe los mostran el port de la salvació; els qui iluminan el seu enteniment amb la llum esplendorosa de la Veritat; els qui l' allunyen de l' habisme, aon voldria tirar-lo la revolució; els qui reper-teixen la seua pobresa amb sos pobres, y, fins y tot, van á demanar almoyna per élls; a n' aquests avorreix la revolució, y voldria expoltrirlos á sang y á foch. Voldria renovellá el crim de sang qui tacá el front d' Espanya, l' any 1834, y qu' encara crida venjança devant el trono de Deu. ¿Y amb quins drets ho vol fer? ¡Ah amb los mateixos drets qu' un lladre roba y mata! Si la revolució alça la veu, alt, molt alt, y proclama que la llibertat es sacrosanta é inviolable, ¿perque se vol axecar cuantre' élla, aufegant la veu de la

Es Ca d' Inca
Sr. D. Ramón Soler de la Plana
Ribera.
Palma

justicia, de l'equitat y de la rahó.

Si la llibertat es inviolable perquè no permet que las congregacions, obrin axí com vulgan mentres sia dins les fitas de la verdadera llibertat. ¡Ah, es que no la vol á la verdadera llibertat, no! Llicencia volen per oprimir la veritat; llicencia per apedregar romeries, llicencia per insultar l'Imatge de Cristo; llicencia per calumniar; llicencia per l'error; llicencia per l'inmoralitat; llicencia per cualsevol cosa que no sia obrar el bé.

La revolució no estima el poble, perquè si l'estimás no li robaria sa fe. La revolució vol respectar totes las creencies: vol concedir iguals drets al error, á la mentida que á la veritat, com si la falsedad tengués, ó pogués tenir cap dret; con si l'error y la veritat poguessin darse la má y caminar plegats; com si Deu, Veritat Substancial d'aont ratja tota veritat pogués cuantradirse, fent que l'error y la veritat no sien oposats. Un sol Deu hi ha, una sola creencia, religio verdadera, una sola veritat.

Aquest principi de la revolució, que sols cerca ajopirmos demunt la terra, y que may, alçasin nostro front cap al cel, es un absurdo en filosofia, una impietat en religió y un perjudici en política.

Es absurdo en filosofia perquè la veritat no es més qu'una y no pot oposarse á si mateixa respectan totes les creencies, encare qu'oposades, ó totes han de ser verdares, lo que repugna, ó no més deu ser respectada la verdadera!

Es impio en religió perquè viola el dever estrictíssim que la naturalesa ens imposa de pensar de Deu y de la religió rectament; nostro cervell no pot pensar de Deu aixis com vulga, si no aixis com realment es, puis Deu no es un ent de rahó.

Es perjudicial en política perquè admet dins la societat elements diversos oposats, y d'elemens diversos y oposats no pot resultar l'unitat política; la divisió de creencies naturalment ha d'esqueixar l'unitat, puis may la divisió y la oposició han sigut factors de l'unitat política. Are be, com més perfecta es l'unitat, tendren tambe més comunicació debens, perquè de la unitat arranca la comunicació, de

modo que quant més perfet es un ent, més perfecta comunicació hi haurá y quant més imperfet menos comunicació també. ¡Quíns debens podreu tenir d'una unitat política, com vol la revolució!

La revolució no estima el poble: ben clares proves en dona quant pogué alçar el cap, esbeldregarse altre volta, com la casa edificada demunt arena d'el Evangeli. Ocupada en asuntos de tanta importancia com negar els dogmas de nostra Fe, no s'cuidava d'el poble; pero si que s'en cuidava per carregarli el feix de les contribucions tan feixuch que no poria pagarles, y, en tantes contribucions, élla, la revolució sols pagava als ministres y als militars. (1.)

Obrers: alerta no vos engani la revolució; élla no vos estima; no l'escoteu. Si vos parla de qu'els richs vos esplotan digaulos que qui d'ells n'es net los tiri sa primera pedra; mirau a Jesucrist: neix dins un estable; viu dins un taller; y mor demunt una creu; seguíó a Ell; no vos n'allunyeu y trobareu la pau qu'élla vos ha robada.

Un EXREPUBLICA.

(1). Este fatal gobierno necesita más dinero que existe en el mundo. A todo impone contribución de todo saca dinero... Esto es escandaloso; pero en esta época de escándalos nada nos llama ya la atención. En tanto es un hecho que se cobra la contribución territorial, y el anticipo forzoso, y la de subridés, y la de papel sellado, y la de efectos estancados, y la de loterías, etc. Es así mismo un hecho que se cobra á su vencimiento la mayor parte de cantidades de pagarés de bienes nacionales; y es un hecho por último; que no se paga á las clases activas ni pasivas ni á los Ayuntamientos ni á los contratistas de obras, ni al clero ni á nadie, si exceptua á los ministros y á los militares... (Escapulé d'un article de «La República» d'aquell temps.)

Cançó del pescador

Pochs anys tenia,—ja'l mar trespava,
Les ones reyan—per millavor;
Mirant la lluna—cançons cantava,
Y ella amoretes—deya á mon cor.

Si en nit de fosca—lo vent bronía,
L'aygua saltava—per los costats,
Lo crit dels pexos—gojós sentia
Com una lluita—de braus orats.

Morí mon pare.—Pobre com era,
Sols la barqueta—me va dexar:
Desde les hores—altre quimera
La mar blavenca—me fa passar.

Los ulls no's gran—á l'estelada,
Y'm fa més pena—lo temporal;
Si al mar n'empenyen,—es la xerxada
O la pesquera—del rich coral.

¡Oh lluna hermosa—qu' al cor parlavas!
Ones alegres,—¡perque callau?
Dolça innocencia—que á Deu m'alçavas
¡Qui de tos somnis—trobas la pau!

† Joan GUIRUAD

LA PRODUCCIÓ AGRÍCOLA A ESPAÑA

Lo terme mitj anyal de la producció en una de les desenes últimes l'ha avalorat la Junta Consultiva Agronómica en 1.325 milions y mitj de pessetes en los cereals, de quina cantitat corresponen 711 milions a la producció de blat, 255 a la d'ordi, 127 a la de blatdemoro, 119 á la de ségol, 63 a la d'arrós y 46 a la de civada.

Entre les llegums, les produccions principals son; sigrons per 65 milions, la de monjetes per 56 y fabes per 36.

La producció de vi s'avalora en 300 milions, la de patates en 119 la d'oli en 189 y la de taronjes en 10 milions.

El total de la producció agrícola s, avalora en 2.440 milions al any.

La superfície destinada a la vinya mideix 1.400,522 hectáreas, ab baixa de 205.978 ab relació a la ny 1890, y s'han produhit 7.376.000 hectòlitres menos de vi.

Al contrari, pera oliverar s'ha aumetat el cultiu en 113.046 hectáreas, y forman un total de 1.266.863 hectáreas les destinades a aquesta producció, que rendeix 2.946.000 hectòlitres, ab un augment de 1.304.448 en la desena.

La superfície de secá sembrada de blat ascendeix a 3.483,923 hectáreas, que produeix 32.546,566 quintás mètrichs, y la superfície de regadiu dedicada al mateix conreu es sols de 210,000 hectáreas; que donan 3.762.449 quintás.

Per fi, hi ha un dato conciliador: la total producció de blat en l'any 1902 se calcula en 36,339.075 quintás mètrichs; pera el consúm y la sembra sen necessitan sols 26.828.866 y resulta, per lo tant, un sobrant de producció de 9.510,149 quintás d'aquest cereal.

DE «L'ART DEL PAGES

Carta uberta (1)

Palma 12 d' Octubre de 1903.

Señó D. Vicente Blasco y Bañez.

Estimat seide: Des que tu y en Lerroux venguereu á escampá es raigs de sa nova llum de demunt sa porta d'arrastre de sa nostra plassa de toros, tot son republicans que veim per Mallorca. Ses classes neutres varen quedá tan plenament convensudes de lo que les predicareu, que may més han tornat á missa. De modo que no m'esplich com a Madrid son tan neos que haventvos sentit tantes vegades encara aixequin més de 30 iglesies. ¡Ala! Veam com hem d'arribá may per aquest camí á essé una nació europea!

Qu'això d'alsá iglesies heu fassen es imperis gotichs ó es paisos africans... com es ara Alemanya y Bèlgica...; pero una nació que se vol europeisa lo que deu ha vé de fe es un cassino republicá a cada cap

(1) A sa retxa 12 de sa carta passada deya «en Pons» y havia de dir «es Pons» valga per rectificació.

de cantó ó al manco una taverna, un monument á qualque *librepensado* com en Renan, (noltros el podríam fe an en Morote que sab flectomá tan bé), y teatros per llarch y comédies indecents... Y sino, ja heu demanarás a n'Eugenio Sellés, acadèmic de sa Llengo y veurás com te dirá que sí.

Peró ¿que vols tu d'una monarquia que mata de fam es mestres d' escola? Per això tots son republicans. S' altre dia en vaig veure un que feya nou dies que no havia menjat calent y sé cert qu' a l' hora d' ara lo únich que li conserva sa vida son ses cames rojtes. ¡Pobre gent! En entrá noltros los hem d' engreixá. Al puntos tots estarán just botes y morirán d' un atach.

Y en camvi donan 8 millóns á sa familia real, (an aquets ja no hey importará que'ls engreixem), y 150 millóns! an es clerol... Figuret tu! Es bens que s' estat li va pendre (vuy di... que s'en va *incautá*; per més qu' aquesta paraula sempre la trob coma massa fina per cada dia), aquets bens, dich, segóns datos que tench á la vista, li produirían uns 246 millóns. Tú mos dius que s' estat ni dona 50... (1) De modo que li ve á fe devès s' i per 100... Ara digasme si es clero no es un usuré insoportable y s' estat una víctima des clericalisme, y si per doná berená an es mestres d' escola, es cap més indicat per fe ses osques no sería deixá es capelláns á pa y aigo y tot lo més ab dues figures y un panèt. es bisbes y es canonges, si feyan molta bonda y lletgían sa Constitució demunt sa troaa después des actes de Fé y d' Esperansa...

Y al cap y á la fi, encara s' ha compost una mica después de sa desamortisació. Quant es frares tenían aquella doblorada si qu' era un escandol. No' t pensis que gastassen és en bones obres, de caritat y ensenyansa, com está ben provat qu' heu feim es republicans, ni que s' aconsortassen aixecant iglesies, sino que tot heu fonien en bulles y dinás y bones tayades... No vulgues sebre res més: cada vegada que venien á Ciutat posaven en es Gran Hotel.

Y desenganemmos, sa monarquia may heu acabarà de compondre; perque encara que hi haja monarquichs que tot lo dia parlin de reduhí es *presupuesto* eclesiásich y de suprimí diócesis, sempre ni haurá de més ó menos fanatichs y jesuitisats que trobarán que sería una vergonya per un estat catolich qu' es ministres de Deu liaguessen de demaná llimosna ó pendre un ofici per viure, después d'haverlos despossehit de tot quant tenían y qu' aquí ahont tot progressá, s' engrandéix y se magnifica, no se poguessen aixecá temples decorosos en número proporcionat a s' engrandiment de ses poblacions.

Així es que mos tocará á noltros que ja *hem descubèrt* que tot això de Deu y des capellans es pura ignorancia y oscurantisme, sa gloriosa empresa d' acabá d' una vegada ab aquest *presupuesto* y ferne fe

una bulla á sa gran familia republicana que per cert no está gens desganada.

Por supuesto, qu' apenes haurém entrat noltros y en tota España no se trobará un *analfabeto* per un remey, perque desde s' universitat de Deusto fins á sa costura de monjes de Biniali no' n quedará cap de niu clerical d' aquets que tenen tota sa culpa de s' ignorancia y *analfabetisme* nacional.

(Acabarà.)

Aben-ASTORAT.

CRONICO

Octubre de 1903

Dia 1.—A Palma en el Institut, se fa s' apertura de curs y repartició de premis. A sa plassa de toros, te lloch s' anunciat *mitin* republicá, en el que fan us de sa paraula en Lerroux, en Blasco y alguns palmessans. Es número d' oyents se calcula de 3 a 4 mil, si bé hey havia més curiosos, que republicans.

—Solemne inauguració de curs en tots els els establiments d' ansenyansa, essent presidit l'acte a s' Universitat de Santiago, p' el ministre d' Instrucció pública. El subsecretari assisteix a Tarrassa, a s' apertura de s' escola d' Arts e Industries.

—S' embaxada comercial espanyola a s' Argentina, es molt obsequiada, y rep valiosos oferiments, pera el desempenyo de la seva misió.—Han siguts condemnats a molt leves penes, els oficials de Servia, conjurats contra el rey Pere.

Dia 2.—En el carrer d' en Colón de Palma, caygué un nin, d' un balco demunt un lleterero y d' aquest enterra, sense ferse cap ferida d' importancia.—En el Secar del Real (Palma) trobaren un homo penjat...

—Torne á Madrid en Maura, y fa manifestacions de condicional ministerialisme. —Per una irrespectuosa instancia, es arrestat al general Borbón y Castellevi.—Els prínceps d' Asturias, sen van de S. Sebastiá cap a París, Viena y Cannes.—De Barcelona sen va cap en es seu país M. Combes. ¡¡abur!!...

—El Czar de Rusia arriba a Viena, essent rebut per l' Emperador, prínceps y alts dignataris.

Dia 3.—A son Orlendis de Petra, després de verse fet un ball ab castanyetes, dos fadrins anaren a ferne un altre desafiats de *castanyes*, resultantne un ferit gravement.

—Els periódichs comentan sa carta d' en Romanones, y tots convenen que s' ha tirat una planxa monumental.

—A Berlin s' inaugura un monument en honor al insigne músich Wagner.

Dia 4.—En es Velódrome d' es tirador de Palma, ab molta concurrencia se fa una partida de *Foot-ball*. Es resultat fou «Espanya» tres tantos y «Palma» un.

—A la vila y cort ocurreixen els siguients crimens y desgracies: un homo assassinat; un nin de nou anys que, jugant ab un revolver mata un atlot; dos carreters qu' es barayen quedanne un moridó; un venedor ambulat que fer mortalment a un com-

panyero d' ofici; un desgraciat cesant qu' es suicidá; y gravíssims atropells.—Tornan de Begonya una manifestació de peregrins, son insultats p' els anticlericals, dels quals tengueren que defensarse, vista s'apatia de ses autoritats.—Els policies cesants de Madrid, celebren un mitin protesta.

—S.S. Pius X. dirigeix sa primera enciclica al mon catolich. Es notabilíssima, y diu qu' aspira a restaurar totes ses còses segóns s' esperit de Jesucrist,

Dia 5.—Desde avuy comença a retgir, es nou itinerari de vapors correus, diari ab sa Peninsula y nostra roqueta.—En es Gorg-blau, (Lluch) una penya caigué demunt un homo matantlo en cech (a.c.s.)—A una caseta de camp de Santany, trobaren un homo assassinat.

—Els senyors Montero Rios y Vega de Armijo oposats a sa reunió de s' asamblea pera elegir quefe, opinen, que aquest deu esser elegit per ses minories parlamentaris, ahont resideix sa soberanía des partit.—Sa Cámara de Comers de Zaragoza, felicita el ministre d' Hisenda per les seves reformes.

—Diven per telegrafe, qu' els insurrectes macedonis, han destruits vint pobles y dat mort a 2.000 turchs.

Dia 6. Se nega es rum-rum que suponía projectat, es casament de D. Jaume de Borbón ab l' Infante María Teresa.—El Claustre de s' Universitat de Barcelona, obsequia ab un banquet, al subsecretari d' Instrucció pública.—En el procés instruit contra els policies, declaren tois aquells, que parlaren en el mitin fer des-pursahi, en el que acusaren determinats companyeros.

—Queda resolta en part sa crisis inglesa. En el ministeri de les Colonies, a substituit a n' en Chamberlain, Mr. Alfredo Seyffeltón.

Dia 7.—Un enginyer naval escriu un article demunt un periódich, denunciand ses insuficiencias que s' observan en totes ses construccions de barcos; y es seus companyeros *per éll acusats* li formen Tribunal d' honor. Sa premsa surt en defensa del citat enginyer Sr. Torres Cartas.

—Les vagas de France presentan millor aspecte. A Lila han ocorregut deplorables sucesos, pero avuy se trebaya en moltes de les seves fábricas.

Dia 8.—Sa fecha des viatge del Rey a Zaragoza esia ficsada p' el dia 16, sa de Portugal, encara nos sab.—Altre volta entre catolichs y lliure-pensadors, se promou una colisió a Bilbao.

—Es ministre de Marina, ha nombrat jutje especial, perque depuri s' accsacitut de ses denúncias fetes p' el Sr. Torres Cartas.—A Barcelona y altres importants capitals, es monárquichs lluytarán junts en en ses pròcsimes eleccions contra els republicants.

—Chamberlain pronuncia un important discurs en favó de sa seva política. Era tan gros s' interès qu' hey havia per sentirlo, que moltes localitats en pagaven sis lliures esterlines.

(1) ¿Que serán massa?... No fa molts d' anys qu' eran 42. Desde llavò pot ser que s' hajan reduhit pero aumentat heu dificultam.

Lladrades y moxonies

Es bon eczemple s' imposita.

N' hi ha que tenen en projecte fer una sivera, per traginar material abeurat de such d' esperit. O amb altres termes: *una camilla* per transportar moxos, meulos, *borrachos*, o lo que li vulgheu dir.

Ja s' fácil que fassi més feyna que sa que fá la de sa societat «La Justicia», principalment es dijous y diumenges. Feis contes que n' hi ha molts d' esters, que venen a fer dijous a Inca, y no venen per res més que per aplagar la *mona*.

Jo 'n coneix més de mitja dotzena que l' estrenarán es primer día que surti.

Si no més fos questió de fer una llitera seria cosa de poques taules; jo la pagaria s' hi no n' hi havia d' altres que heu fessen; però... qui troba somaders per transportar aquestes botes congrenyades fetes de carn humana?

Aixi mateix seria una cosa original y de veure qu' es dijous, o are per ses fires, horabaxench, es somaders de sa creu de sa moxaría, se passatjassen llitera amb ma, d' en taverna en taverna, d' en casino en casino y per tots es temples ahont se tributan adoracions a s' escolimós Baco; y en trobarne cap que ses cames li fessen figa, en sos uys vidriosos, o que parlan s' inglés, produhits per atachs d' alcoholisme: tup; el tombassen demunt sa llitera, y a jeura dins es fondet s' ha dit, escórxa la pruina. Per quí me sabia greu seria p' els bons atlots de sa presó, una, qu' això de sentir oloretes ja hi están avesats.

Qui ferían molta bulla, serían ets atlots que pegarían derrera sa *camilla* d' es *borrachos*.

Que s' idea vagi avant, meám si s' aguarán els afectats d' alsar es colso.

Dijous passat estigueren de passada per esta d' Inca, el Delegat d' Hisenda, senyor Semir, s' Administrador, senyor Sambricio, y els M. M. I. I. Canonges don Martí Llobera y don Mateu Rotger, que venían de Lluch de dar possessorí al Reverent P. Prior de dit lloch en nom de s' Estat, dels bens no incautats, qual excepció reclamá l' Ilustríssim senyor Bisbe d' esta Diócesis.

Els bens esceptuats de s' incautació y que tornarán perteneixe a sa comunitat, son: es puig ahont trobaren la Mare de Deu, «sa font enberta», «es moli», y s' adifici conegut ab so nom de sa posada de Lluch d' esta ciutat.

A Bilbao els republicans y llibertaris en vestiren a una peregrinació. que feyen els catòlics d' aquella relligiosa ciutat a n' el Santuari de la Verge de Begoña. Com les autoritats feyan es bambol, els paregrins se defensaren, y hey va haver: esclafits, bastonades, cops de camella, tirs, morts y ferits.

El progrés y s' ilustració que vengueren a predicar a Mallorca en Blasco y en Lerruox, allá, ja hi pega de plê com sa llum del mitj día.

Sobre tot. *El respecto para todas las creencias.*

¡Deu nos asistesca!

Divenres passat se fallá la causa instruida p' el Jutjat d' Inca, quantre en Cayetano Valls Pomar, p' el delictes d' haver mort a n' en Jusep Bonnin y Piñya.

Per sentència del Jurats li toca fer sis anys y un día de presili y pagar ses costes d' ofici.

Molts de nostres suscriptors se quexan, de qu' a vegades, no reben Es Ca d' Inca; y noltres ens quexám de que ens faltan bastants de camvis. Com hi ha tantes administracions no sabem s' aigo per hont se pert: hi ha sa nostra, sa dels altres periòdics y sa de correus qu' es sa principal. (Vigilarem.)

Suplicám a n' els Administradors y carters no ens fassin quedar malament, que sinó... hey haurá castanyes de na Simona.

Dijous que ve no se celebrarà mercat, ab motiu de ser él de devant, sa primera fira.

Lletgina que desde el primer de Novembre prop-vent, el tren ordinari que surt a les 6, 25 des de capvespre de Palma cap a Manacor, Felanitx y Sa Pobla sortirá a les 6, 15.

Publicacions rebudes

Els núms. 752 y 169 de les revistes agrícoles *L' Art del Pagés* de Barcelona y del *Pagés Mallorquí* de Lluchmajor, amb es cullit test.

Els núms 93 y 9 de los xistosos setmanaris de Barcelona; *Cu Cut!* y *Barreti*

na el primer amb moltes *Mossegades* y el segon en forsa de *Mosques d'ase* que mossegan y piquen molt.

CORRESPONDENCIA LITERARIA

Uns Exrepublicá. El día de tots Sants publicarem la resta.

Un Músich de l' Arraval. Hem rebut no sé qué; no sé qué contestarvos. De passa temps pes Ca, no sé qué ens fa falta; endavinavó y si en teniu enviaumos aquest altre no sé qué

S. M. Resolis. Si vostro article no fos tant llargarut el publicaríam. Lo qu' heu de dir dins vint retxes digavó dins deu que val més miija escudalleta de xocolati espès qu' una plena de clà. Entesos... ¿eh?

Bolletí comercial

Preus que retgiren a n' aquesta ciutat pijous passat:

	Pessetes
Bassó . . . (es quintá)	a 68'50
Xexa . . . (sa cortera)	a 16'50
Blat id.	a 16'25
Ordi id.	a 11'00
Sivada id.	a 9'00
Id. forastera id.	a 7'25
Blat de les Indies id.	a 14'00
Faves cuitores . . . id.	a 18'00
Id. ordinari s'veys id.	a 17'00
Mongetes (confit) id.	a 4'00
Id. blanques . . . id.	a 39'00
Fasols id.	a 25'00
Ciurons id.	a 23'00
Gallines (sa terga)	a 1'00
Galls id.	a 0'75
(onis) id.	a 0'37
Ous (sa dotzena)	a 1'50
Patates (es quintá)	a 3'50
Safra (s' unza)	a 3'00
Figues seques (es quintá)	15 a 24'00
Olives (sa barsella) de	1'25 a 2'50
P rchs grass s . . . (s' ar ova) a	10'00

Itinari d' els nous servicis marítims de ses Illes Balears

Sortides de sa Peninsula

De Barcelona cap a Palma, directe, es dilluns, dimecres y dijous a les 18,30.

De Barcelona cap a Mahó, directe es diumenges a les 18,30.

De Barcelona cap a Mahó amb escala a Alcúdia y Ciutadella, es dimars a les 14.

De Valencia cap a Palma amb escala a Ibiza es divendres a les 12.

De Barcelona cap a Ibiza amb escala a Palma, es disaptres a les 18,30.

D' Alacant cap a Palma amb escala a Ibiza, es diumenges a les 12.

Sortides de ses Illes Balears

De Palma cap a Barcelona, directe es dilluns, dimars y disaptres a les 18,30.

De Palma cap a Valencia amb escala a Ibiza, es dimecres a les 12.

D' Ibiza cap a Barcelona amb escala a Palma, es dijous a les 7.

De Palma cap a Alacant amb escala a Ibiza es divendres a les 12.

De Mahó cap a Barcelona, directe es divendres a les 18,30.

De Mahó cap a Barcelona amb escala a Alcúdia y Ciutadella, es diumenges a les 6.

Servicis entre les illes de Mallorca y Menorca.

De Palma cap a Mahó, es dijous a les 18,30.

De Mahó cap a Palma es dimars a les 18,30.

AVIS AL PÚBLICH.

Tots els dijous passarà a Inca, el Callicida D. Jusep Porta, que cura *unyeros* sense fer gens de mal, lo mateix que tota casta de *calls* y *uys de poll*, aviat y barato, a n' es carrer de l' Estrella n.º 8 fonda d' en Mateu Martorell (a) Marquésí.